

ductus, diem dixit tertiam Magistro, quā coram tribunali Dei compareret. Citatus verò ille miserū nihilominus decollavit. Tertia nocte subsequente, ille subitaneo se & gravi morbo tentari sentit: domesticos itaque & amicos compellans: Orate pro me, inquit, discessum meum jam tūm sentio: Adest hora; in jus DEI ambulo. Et cum dicto exspiravit.

Dedi supra duos Pontifices Clementē V. & Innocentiū IV. ad hoc tribunal citatos, Tertium Iulium addo, non reum, sed actorē in hoc quidem iudicio. Is cum per Legatos apud Henricum II. Regē Galliarū testat⁹ esset, Deū injuriæ fore ultorē, ad eumq³ se provocare dixisset: Rex annuit, seq³ pro tribunali DEI ad futurū spopōdit; ceterum certò se scire, pontificē vadimoniū deserturum.

11 Exemplū.
Arnold.
Clapmar.
lib. I. de jure
Imperii.

Tandem Germania nostra supra omnes regiones alias hac subtilissima superstitione hætenus polluta est, & utinam non hodieq³ ea polluatur. In eā, Dux quidam Austriacus, cui Rudolpho nomen erat, nobilem quem non improbū oderat, comprehendi, culeo in sui, aquisq³ mergi jusserat. Is jam de ponte præcipitand⁹, Principē ex fenestra suppliciiū prospectantē, intentā voce ita alloquitur: En, te ad inexorabile tribunal Dei justī, quod in valle Josaphat, evoco, ibi intra añum te siste, & cur me in fontē hanc lētā extingui morte tibi placuerit, causam ede. Cui Princeps: Præi, & sequar, inquit. Prope igitur finē deducto año, ejusq³

12 Exemplū
Felix Mal-
leolus de
Consolat.
iniquè op-
pressorum.